

[Wilhelm.]

Til allersidst til finansministerens få bemærkninger til os. Der var tre, forstod jeg; jeg opfattede kun to, men det er muligvis min fejl. Den ene var, at besparelsesbeskæftigelsesvirkningerne ikke skulle kunne sammenlignes med beskæftigelsesvirkningerne af regeringens økonomiske politik i øvrigt. Den anden var, at VS' beregninger over beskæftigelseseffekterne ikke var grundige nok, og her blev der bl. a. sagt, at ledigheden i byggebranchen nu kun er en tredjedel af, hvad den var sidste år på denne tid. Det sidste er nogenlunde korrekt. Den var sidste år på denne tid over 20 pct., og nu er den — måske finansministeren ville sige kun, det vil jeg ikke — 7-8 pct. Det er stadig væk en meget høj ledighed i dette store område, og der er i hvert fald rigelig arbejdskraft til, at man kunne have udført de anlægs- og byggearbejder, som regeringen i sine sparebestræbelser har fjernet med ændringsforslagene.

Jeg vil sige, at det er en mærkelig argumentation. Når septemberpartierne bevilger tilskud til kapitalen uden nogen form for garanti for beskæftigelse og foretager en retningsløs udpumpning af købekraft, så tør finansministeren godt beregne beskæftigelseseffekten. Så tør han sige, om det er 30.000, 40.000 eller 50.000 mand i vinterhalvåret, og så tør han sige, at udpumpningen balancerer med besparelserne ved at få disse folk i beskæftigelse. Når vi andre kommer og peger på direkte beskæftigelsesgivende områder, så siger finansministeren, at det kan ikke sådan sammenlignes, det kan ikke sådan beregnes. Jeg vil også sige, at det var ikke fortrinsvis i byggebranchen, at vi nævnte disse ting, men i øvrigt virker finansministerens påstand om, at VS' beregninger på dette område ikke er grundige nok, ikke troværdig på mig af to grunde. For det første, fordi en meget stor del af dette område nu har været undersøgt og undersøgt i årets løb, og det viser sig, at vi som de første, der sagde det, fik ret i beskæftigelseseffekten. Det drejer sig om daginstitutionerne. For det andet, fordi finansministerens kolleger i regeringen har nægtet os oplysninger bl. a. i socialudvalget om beskæftigelseseffekterne af disse sparefor-slag.

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen (S):

Det er ikke, fordi jeg gør mig nogen forhåbninger om at kunne overbevise hr. Wilhelm om, at vi ikke kun interesserer os for procedurespørgsmålene, men jeg er nødt til at gøre hr. Wilhelm opmærksom på, at denne del af debatten drejer sig om ændringsforslagene. Jeg skal også nok love for, at når vi får den generelle debat på tirsdag — den er hr. Wilhelm vel vidende om kommer — skal vi nok gå ind på de basale, for at bruge hr. Wilhelms meget fine udtryk, årsager til, at vi har arbejdsløshed i dag.

Vi kan godt sige på en anden og for arbejderne forståelig måde, hvor alvorlig situationen er, og vi er vel vidende om, hvor alvorlig den er i hvert eneste dansk hjem. Men når vi i dag har en diskussion om ændringsforslagene, så indskrænker vi os til disse ændringsforslag. På tirsdag og onsdag, hvis det varer så længe, skal vi drøfte, hvordan virkningen er for pengepolitik, for finanspolitik, for hvert eneste hjem i dette land. Hvad er konsekvensen af de afstemninger, som vi gennemfører? Det er det, der skal drøftes på tirsdag, men jeg er helt klar over, det er umuligt for hr. Wilhelm at bevare tålmodigheden blot til på tirsdag. Med den selvretfærdighed, han er i besiddelse af, er jeg klar over, at han ikke kan vente så længe, men vi andre skal nok fortælle, hvad vi mener om denne sag. Og så tror jeg, at arbejderne vil forstå og vide, at interesserne for deres vedkommende i en alvorlig beskæftigelsesmæssig situation varetages bedst af det parti, som de altid har kunnet hælde deres hoved til i vanskelige situationer, nemlig det danske socialdemokrati.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Som formanden så udmærket gjorde rede for ved denne debats begyndelse, og som det har vist sig ved så at sige samtlige indlæg i denne debat, drejer den sig ikke kun om ændringsforslagene. Men selv om den gjorde, må jeg konstatere, at hr. Lysholt Hansen ud af 1.400 ændringsforslag vælger i den danske arbejderklasses interesse at bruge hovedparten af sin tid på at advare mod det ene ændringsforslag, der gik ud på nedsæt-